Dosar nr. 4r-5440/24 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
PIGD nr. 4-24080952-02-4r-20122024 Judecător: Tudor Stambol

D E C I Z I E

3 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părţilor*, recursul declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în interesele lui Pleșca Vadim, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 noiembrie 2024, adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Pleșca Vadim în baza art.63 alin. (1) Cod contravențional.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

La 16 iulie 2024 agentul constatator ofițer principal de sector al SP-4 al IP Botanica mun. Chișinău, Andrian Romanciuc, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 637346 în privința lui Pleșca Vadim, pe faptul că, la data de 14.07.2024 ora 18:08, în mun. Chișinău, bd. *****, nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător în întreținerea și educarea copilului minor.

În conformitate cu art.395 alin.(1) din Codul contravențional, cauza contravențională pornită în privința lui Pleșca Vadim, a fost expediată spre examinare conform competenţei în instanţa de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 noiembrie 2024 Pleșca Vadim a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.63 alin. (1) Cod contravențional, stabilindu-i sancţiune sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, echivalentul a 300 (trei sute) lei. S-a explicat contravenientului conținutul art. 34 alin. (3) Cod contravențional, care prevede că contravenientul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită

dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, avocatul Beruceaşvili Andrei în interesele lui Pleşca Vadim, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 26 noiembrie 2024, cu trimiterea cauzei pentru o nouă examinare în instanța de fond în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că hotărârea atacată nu întrunește exigențele art. 462 alin. (1) Cod contravențional, nefiind motivată în fapt și în drept în mod corespunzător. Instanța de fond s-a limitat la constatări generale privind pretinsa legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, fără a analiza în mod efectiv apărările invocate și fără a expune raționamentul juridic care a fundamentat soluția adoptată.

Totodată, se constată o inconsecvență vădită între partea descriptivă și cea motivată a hotărârii, instanța reținând în considerente că procesul-verbal ar fi fost întocmit în privința lui Romanciuc Andrian, deși din actele cauzei rezultă că acesta a fost întocmit în privința lui Pleşca Vadim. O asemenea contradicție denotă lipsa unei examinări efective și individualizate a cauzei și atrage incidența motivului de casare prevăzut de art. 466 lit. d) Cod contravențional.

Indică recurentul că, instanța de fond a reținut caracterul veridic al contravenției fără a verifica întrunirea elementelor constitutive ale faptei prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional.

Menționează că, procesul-verbal seria MAI06 nr. 637346 din 16 iulie 2024 descrie fapta într-o manieră generală și abstractă, menționând doar că la data de 14.07.2024, ora 18:08, în mun. Chișinău, bd. *****, recurentul „nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător în întreținerea și educarea copilului minor”, fără a indica care obligații concrete au fost pretins încălcate, în ce constau acțiunile sau inacțiunile imputate, în privința cărui copil minor (recurentul având doi copii minori), care sunt circumstanțele de fapt în care s-ar fi manifestat pretinsa încălcare.

Or, dispozițiile art. 63 Cod contravențional au caracter de blanchet, făcând trimitere la obligațiile stabilite prin art. 60 din Codul familiei. În lipsa individualizării concrete a obligației pretins încălcate și a circumstanțelor comiterii faptei, nu poate fi reținută existența laturii obiective a contravenției. Prin urmare, nu sunt întrunite elementele constitutive ale faptei contravenționale, fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 466 lit. e) Cod contravențional.

În continuare indică că, potrivit art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal trebuie să cuprindă descrierea faptei, locul, timpul și circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice. Neindicarea circumstanțelor concrete ale comiterii faptei afectează esențial dreptul la apărare al persoanei vizate și atrage, în temeiul art. 445 alin. (1) Cod contravențional, nulitatea absolută a procesului-verbal, nulitate ce poate fi invocată și din oficiu.

Opinează că, la caz instanța de fond nu a examinat aceste vicii de legalitate sub aspectul cerințelor de formă imperative prevăzute de lege, limitându-se la o constatare formală a pretinsei legalități a actului constatator. În conformitate cu art.375 alin. (1) Cod contravențional, persoana acuzată se consideră nevinovată până la dovedirea vinovăției în modul prevăzut de lege. Totodată, art. 374 alin. (3) consacră aplicabilitatea principiilor generale ale procesului penal, inclusiv a celor derivând din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Subliniază că instanța de fond și-a fundamentat soluția exclusiv pe materialele anexate la dosar, fără administrarea nemijlocită a probelor și fără audierea martorilor indicați în cauză, ceea ce contravine principiilor oralității, nemijlocirii și contradictorialității. Erorile constatate privesc atât legalitatea procesului-verbal, cât și modul de examinare a fondului cauzei, afectând însăși structura judecății în primă instanță. Aceste deficiențe nu pot fi suplinite în instanța de recurs, întrucât ar presupune administrarea nemijlocită a probelor și stabilirea situației de fapt, atribuții ce revin instanței de fond.

Consideră că se impune admiterea recursului, casarea hotărârii atacate și trimiterea cauzei spre rejudecare în primă instanță, într-un alt complet de judecată, pentru asigurarea unui proces echitabil și a respectării exigențelor de legalitate, temeinicie și motivare a hotărârii judecătorești.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că ajunge la concluzia că recursul este fondat şi urmează a fi admis, cu casarea hotărârii şi remiterea cauzei la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit. c) Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art. 33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Cu întâietate, instanța de recurs relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Colegiul penal prin prisma prevederilor ce guvernează spețа dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, Colegiul penal constată că, la 16 iulie 2024, de către agentul constatator ofițer principal de sector al SP-4 al IP Botanica mun. Chișinău, Andrian Romanciuc, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 637346 în privința lui Plești Vadim, prin care i se incriminează săvârșirea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i imputat faptul că, la data de 14.07.2024 ora 18:08, în mun. Chișinău, bd. *****, nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător în întreținerea și educarea copilului minor.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 noiembrie 2024, Plești Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de

art.63 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea amenzii în mărime de 6 (șase) unități convenționale, echivalentul a 300 (trei sute) lei.

Analiza materialelor cauzei relevă că instanța de fond nu a procedat la o examinare completă, obiectivă și sub toate aspectele a probatoriului administrat, limitându-se la valorificarea formală a actelor anexate la dosar, fără o evaluare critică și individualizată a acestora. Totodată, participanților la proces nu le-a fost asigurată în mod efectiv posibilitatea exercitării drepturilor procesuale în condiții de egalitate, inclusiv sub aspectul prezentării și administrării unor probe noi menite să confirme sau să infirme vinovăția contravenientului.

Conform art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravenţional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În accepțiunea art. 425 alin. (1)-(5) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate

prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

Conform art. 443 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a

faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Conform dispozițiilor legale enunțate, omisiunea elementelor obligatorii ce trebuie să se regăsească în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage sancțiunea nulității absolute a acestuia, nulitate ce poate fi constatată inclusiv din oficiu și care nu poate fi înlăturată prin confirmare ulterioară sau prin completări extrinseci actului.

Colegiul penal reține că, potrivit procesului-verbal seria MAI06 nr. 637346 din 16 iulie 2024, întocmit de agentul constatator – ofițer principal de sector al SP-4 al IP Botanica mun. Chișinău, Romanciuc Andrian, în sarcina lui Pleșca Vadim s-a reținut comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional, constând, potrivit mențiunilor actului, în faptul că la 14.07.2024, ora 18:08, în mun.Chișinău, bd. *****, nu și-ar fi îndeplinit corespunzător obligațiile de întreținere și educare a copilului minor.

Instanța de recurs observă că art. 63 alin. (1) Cod contravențional sancționează neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de întreținere, educare și instruire a copilului, obligații distincte și cu un conținut juridic determinabil. Or, raportând circumstanțele speței la exigențele art. 443 Cod contravențional, Colegiul constată că procesul-verbal contestat nu conține o descriere concretă și individualizată a faptei imputate, ci redă în mod formal textul normei legale, fără a indica acțiunile sau inacțiunile precise atribuite persoanei vizate.

Mai mult, agentul constatator nu a specificat care dintre obligațiile prevăzute de art. 63 alin. (1) ar fi fost încălcate și în ce mod anume, limitându-se la o formulare generică, lipsită de suport factual. Nu sunt expuse constatările personale care au fundamentat încheierea procesului-verbal și nici nu sunt indicate probele pertinente și concludente care să susțină concluzia privind existența elementelor constitutive ale contravenției, iar materialele anexate nu satisfac cerințele art. 425 alin. (5) Cod contravențional și nu probează, în mod plauzibil, comiterea faptei de către persoana vizată.

În aceste condiții, actul de constatare apare ca fiind formal, abstract și lipsit de descrierea elementelor esențiale ale pretinsei contravenții, ceea ce determină neconformitatea sa cu rigorile legale și afectează în mod grav dreptul la apărare al lui Pleșca Vadim. În absența unei imputări clare și concrete, acesta se află în

imposibilitatea obiectivă de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, neputând cunoaște natura exactă a pretinselor încălcări ce i se reproșează.

În raport cu viciile esențiale constatate ale procesului-verbal cu privire la contravenție, rezultă că instanța de fond nu a realizat o verificare efectivă a conformității acestuia cu cerințele imperative ale art. 443 Cod contravențional. Examinarea s-a rezumat la invocarea prezumției de veridicitate și legalitate a actului constatator, fără a analiza în mod concret dacă procesul-verbal cuprinde descrierea clară, completă și individualizată a faptei imputate, astfel încât să permită stabilirea elementelor constitutive ale contravenției și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

Or, în lipsa unei descrieri factuale clare a acțiunii sau inacțiunii pretins contravenționale, procesul-verbal nu poate constitui o bază legală pentru angajarea răspunderii contravenționale, iar instanța nu poate suplini prin propria apreciere omisiunile esențiale ale agentului constatator. A admite contrariul ar echivala cu substituirea rolului organului constatator și cu încălcarea principiului separației funcțiilor procesuale, precum și a dreptului la apărare.

Deși instanța de fond a reținut că probele administrate ar confirma starea de fapt, aceasta nu a indicat în ce mod concret din materialele cauzei rezultă neîndeplinirea uneia dintre obligațiile distincte prevăzute de art. 63 alin. (1) Cod contravențional , întreținere, educare sau instruire, și nici forma de vinovăție, așa cum impun art. 7, art. 8 și art. 10 Cod contravențional. Simpla constatare a unui comportament al minorului nu poate conduce automat la angajarea răspunderii părintelui, în absența stabilirii unei legături directe între conduita acestuia și fapta imputată.

Totodată, hotărârea atacată nu corespunde exigențelor art. 462 Cod contravențional, întrucât nu conține o motivare suficientă sub aspectul analizei legalității procesului-verbal, al examinării apărărilor formulate și al individualizării elementelor constitutive ale contravenției. Lipsa unei motivări reale și efective echivalează cu o încălcare a dreptului la un proces echitabil și atrage incidența casării hotărârii.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei

Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să

garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.19-20, pct.59 și 61).* Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98 și Dima împotriva României, 16.11.2006).*

Din interpretarea art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale rezultă că motivarea hotărârilor judecătorești constituie o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil. Această exigență implică obligația instanței de a examina în mod real și efectiv toate pretențiile deduse judecății, precum și argumentele invocate de părți, oferind un răspuns clar și pertinent asupra acestora, indiferent dacă soluția adoptată este de admitere sau de respingere.

În speță, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a realizat o verificare efectivă a legalității și temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție, sub aspectul respectării exigențelor imperative prevăzute de art. 443 Cod contravențional. Deși a făcut trimitere la prezumția de veridicitate a actului constatator, instanța a omis să observe că procesul-verbal nu cuprinde o descriere clară, concretă și individualizată a faptei imputate, ci se limitează la reproducerea formală a dispoziției legale incidente.

Or, în lipsa unei expuneri factuale precise a acțiunii sau inacțiunii atribuite contravenientului, nu pot fi verificate elementele constitutive ale contravenției și nici existența vinovăției în forma prevăzută de lege, ceea ce afectează în mod direct legalitatea și temeinicia hotărârii pronunțate.

Astfel, reieşind din faptul că erorile admise de către instanţa de fond nu pot fi reparate de către instanţa de recurs, Colegiul penal dispune rejudecarea cauzei în aceiaşi instanţă, într-un alt complet de judecată.

La o nouă examinare, instanța de fond urmează să țină cont de cele enunțate și să emită o hotărâre legală, întemeiată și motivată în strictă conformitate cu prevederile legislației în vigoare.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.2) lit. c), art.474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,–

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Beruceașvili Andrei în interesele lui Plești Vadim.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 noiembrie 2024, adoptată în cauza contravențională intentată în privința lui Pleșca Vadim în baza art.63 alin. (1) Cod contravențional, și se dispune rejudecarea cauzei în prima instanță, de către un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***